

coordina l'enclusa
campoamor 46

dip. leg. B-18714-82
ISBN 84-300-7350-7

Imp. Multitext
Diputació 113-115
Papers: Guarro

M43
Mas

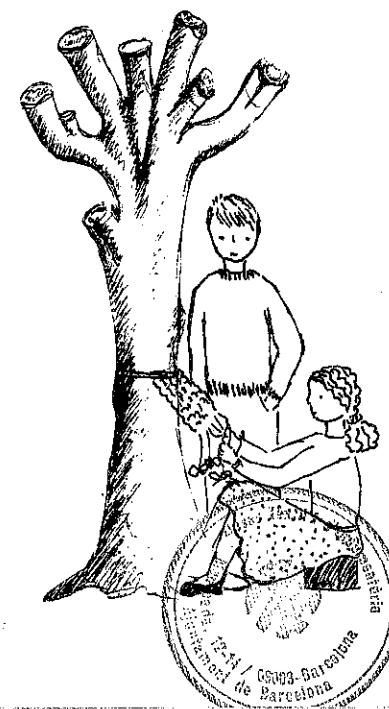
Macramé

a l'escola II

5 390
332

Lliberata Mas

L'enclusa

ÍNDEX

Les anelles ... 3

Ginyells i cinturons ... 13

Pantalles ... 20

Bandoleres i bosses ... 21

Com vestir un objecte ... 31

Cortines ... 32

Gatifes ... 34

Prestatgeries ... 37

L'hamaca ... 40

Què es pot fer en macramé? ... 46

Museus ... 47

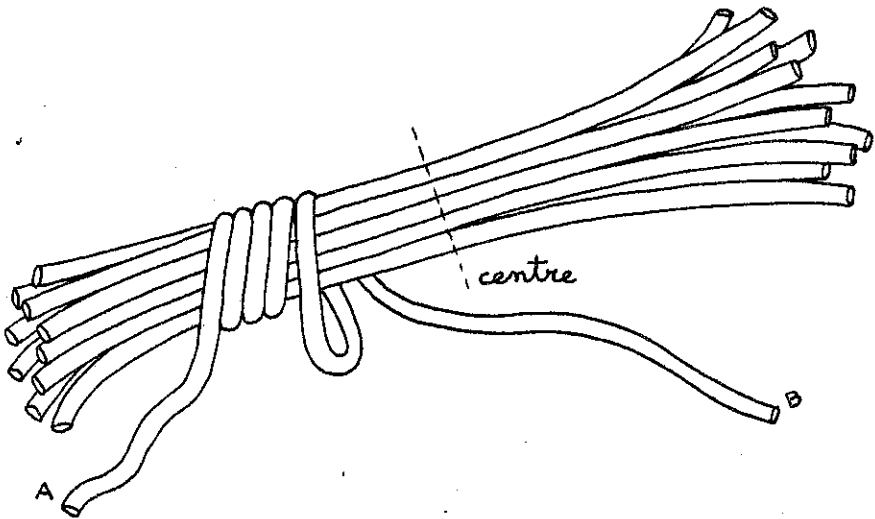
Voldria dir-vos ...

... abans que comenceu a llegir aquest llibre, que la meva il·lusió ha estat de fer-lo ben simple i entenedor.

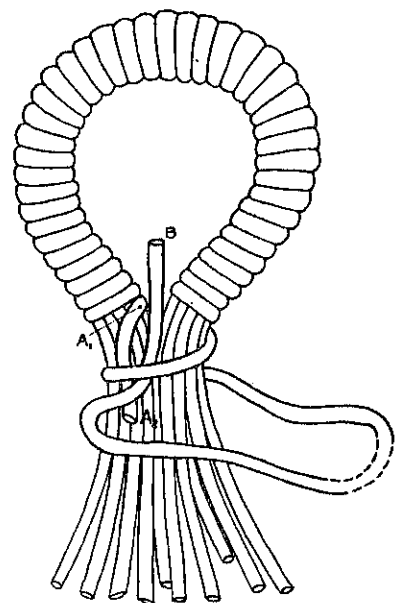
Per això he procurat que els dibuixos fossin ben clars i que tot hi quedés ben explicat.

Les descripcions he intentat que fossin com més curtes millor, ja que seguir punt per punt, amb tot detall, una explicació d'aquesta mena és molt farragós.

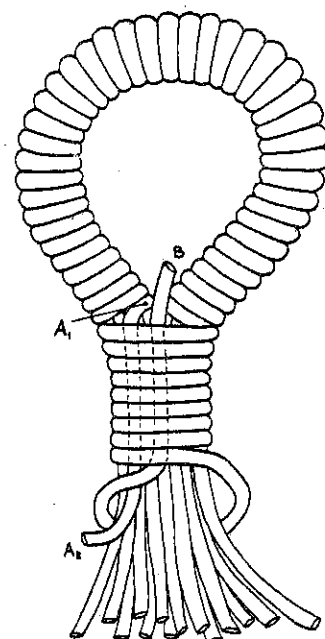
Com fer una anella: Les anelles serveixen per començar qualsevol suport, que pot servir per a un llum, un prestatge, cistell, panera, test, peixera, gerro o el que vosaltres vulgueu. Treballeu sempre amb fils de color sòlid, així podreu rentar la peça de tant en tant. No trebal·leu amb fils massa gruixuts, així el treball us quedarà de més qualitat i s'adaptarà a qualsevol ambient. Els fils gruixuts els reservareu per a treballs molt rústics.

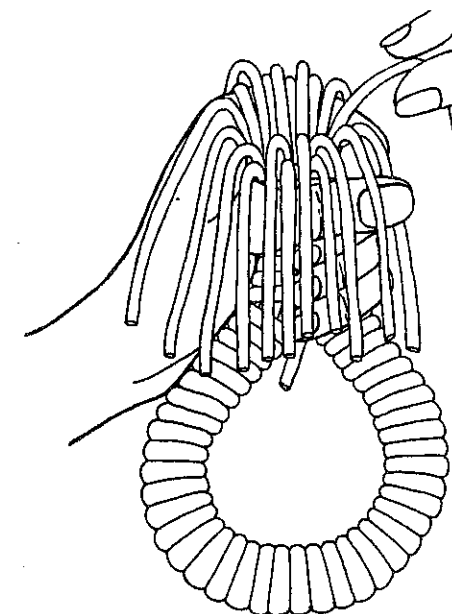
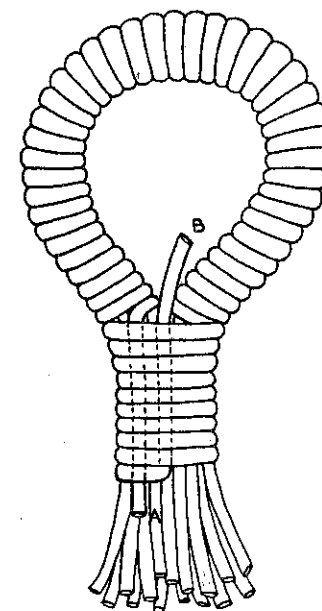
Quan haureu col·locat ben rectes tots els fils que han de fer l'anella, n'heu de senyalar el mig. Aleshores agafeu un cordó de 3 m (per a una anella normal) i, a uns 5 cm del mig, comenceu a carregar ben fort i recte.

Ara agafareu l'extrem (B) i l'estirareu fins que tota la resta del fil passi a la part de dalt.

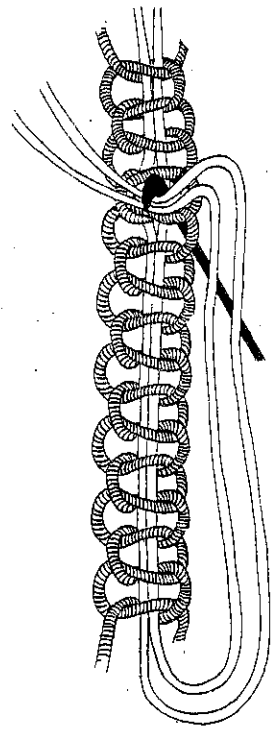

Ara només cal tallar els dos extrems i posar-hi una gota de cola blanca (de la que quan és seca és transparent). Però això val més que no ho feu fins que el treball sigui acabat, perquè el cap B us servirà per penjar-ho sense fer malbé l'anella, mentre duri el treball.

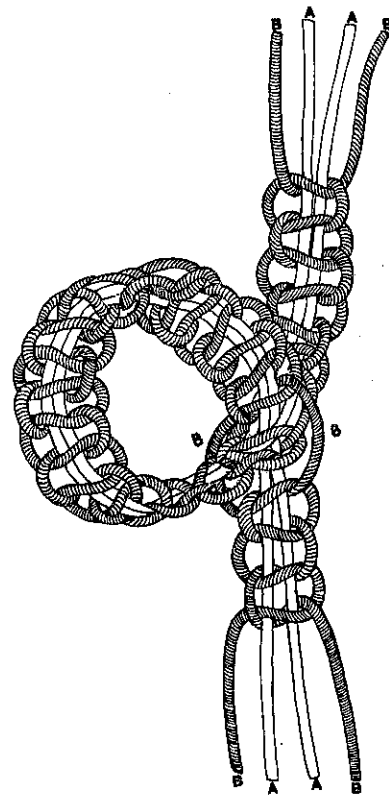
Agafeu l'anella tal com es veu en el dibuix i estireu els cordons un a un. Així l'anella us quedarà resistent i ben estreta.

Quan en tindreu prou, doblegueu el que heu fet, ajunteu-ne els dos extrems i, amb el cordó llarg (B), tal com es veu en el dibuix, continueu cargolant, però ara tot junt, fins que en tingueu prou, uns 2 o 3 cm amb fil d'empalomar o uns 4 o 6 cm amb cordó del nº 3, 4, 6...

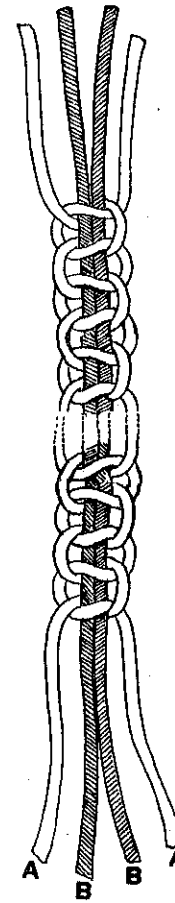

Anelles barroques: Si voleu fer una anella amb una tira de punt de sarró o espiral, primer de tot compteu els punts que hi necessiteu; aleshores agafeu els dos fils que fan de guia i feu-los entrar més endarrera del treball, en el punt que vulgueu. Amb l'ajuda d'un ganxet, estireu les guies AA i aneu treballant amb els mateixos fils BB.

Això també es pot fer amb un treball més ample, fent passar tots els fils guia. Aleshores en compteu d'una anella us quedarà un tub.

Aquestes anelles tenen aplicacions decoratives i també pràctiques, ja que poden servir per suportar una barra de fusta, canya de bambú etc. A la pàg. 39 en trobareu exemples.

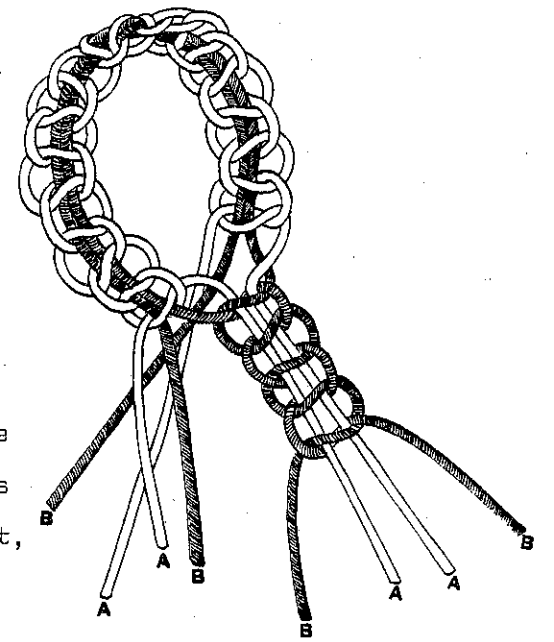

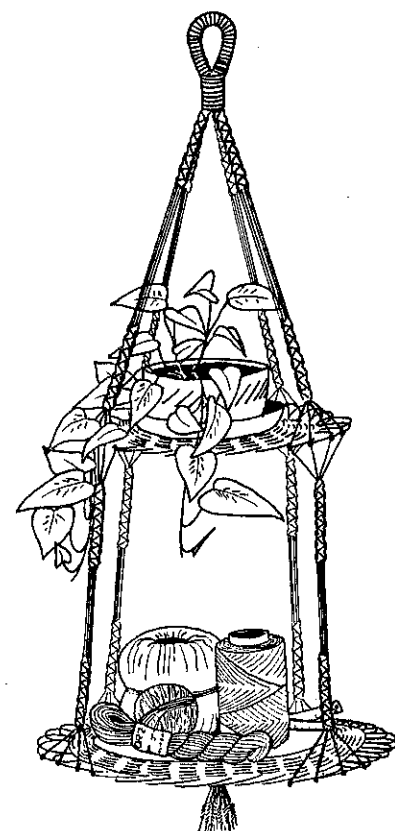
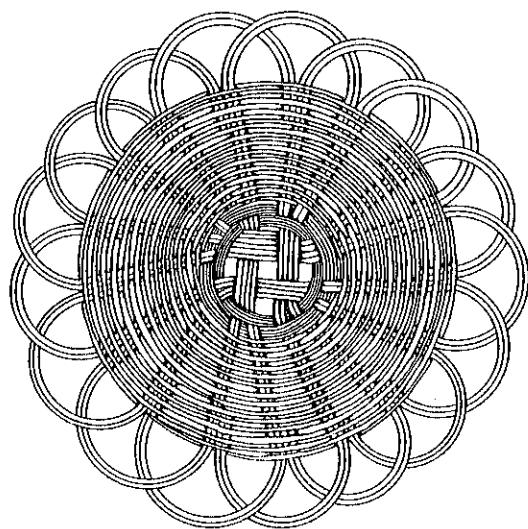
Anella barroca per penjar: Aquesta mena d'anella serveix per a suports; es fa servir sobretot per fer prestatgeries. Aquí comencem a treballar per l'anella. Quan tindreu els punts necessaris fets, doblegueu el treball per la meitat i, per continuar treballant, agafeu els quatre fils (dos d'una banda i dos de l'altra) de la dreta i seguiu treballant; amb els quatre fils de l'esquerra feu el mateix. Els dos fils que feien d'ànima BB ara fan el punt, i els altres fan d'ànima AA.

Les dues tires que surten han de quedar perpendiculars a l'anella, una cap a cada costat.

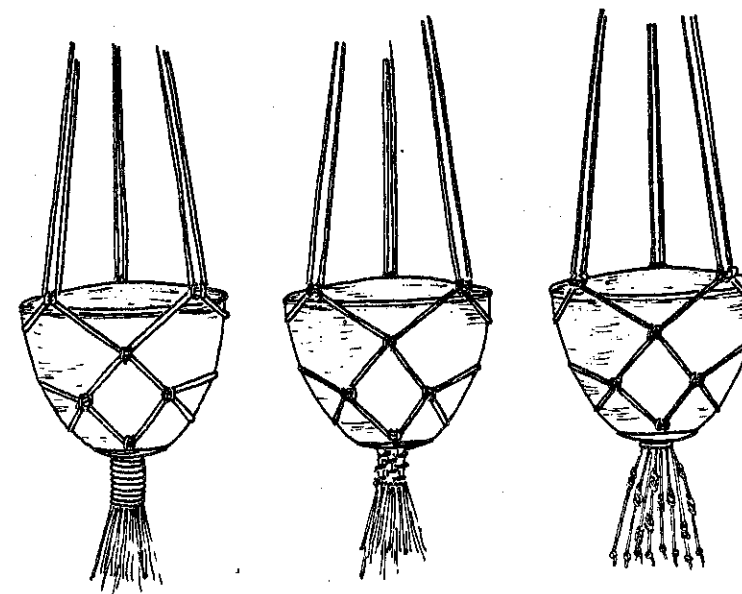
Fixeu-vos que les dues anelles barroques són completament diferents: l'una es treballa dins el teixit, l'altra és un començament per a suports i prestatgeries.

A la pàg. 37 i 38 trobareu exemples de la utilització d'aquestes anelles.

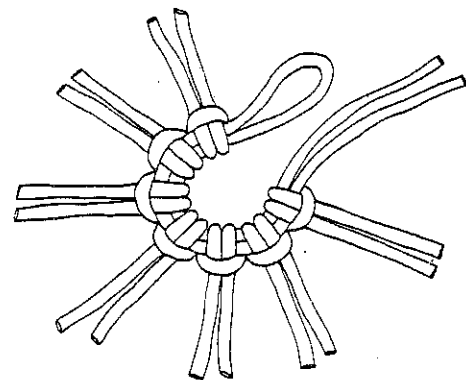

Suport per a paneres: Aquesta mena de suport de paneres us permetrà de fer un treball molt complert. Les dues paneres les fareu amb medulla, i les ànimes en doble perquè siguin més resistents i puguin aguantar pes.

Amb l'anella que heu après de fer a les pàgines 3, 4 i 5 podeu començar els suports; els acabareu segons el vostre gust.

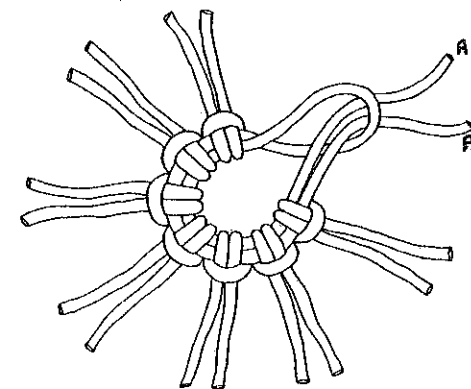
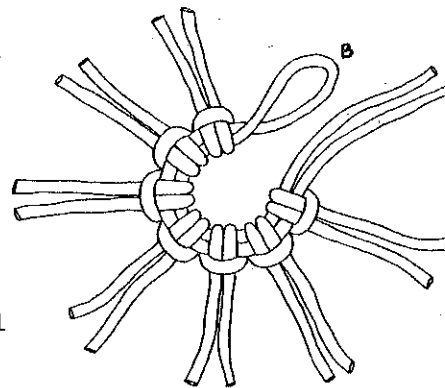
Com començar un suport per sota: Aquest començament serveix per qualsevol treball rodó que pot ésser una bossa, una catifa, un suport, un tapet de sobretaula, etc ...

Doneu una volta a la baga B

Primer de tot agafeu un fil de la llargada dels del treball i doblegeu-lo pel mig.

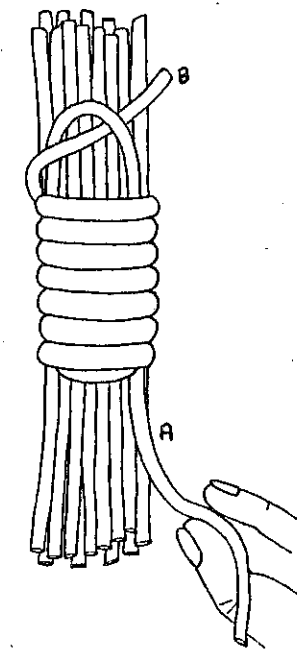
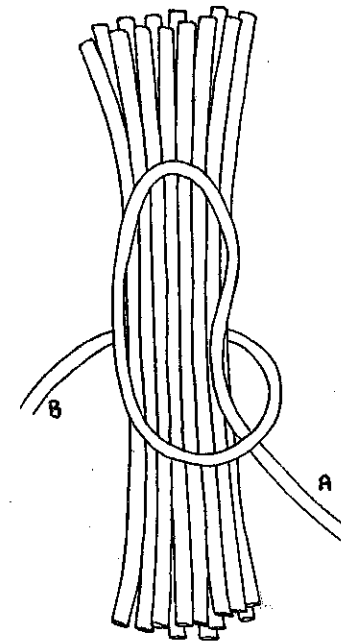
En aquest fil hi pengem els fils necessaris per començar el treball.

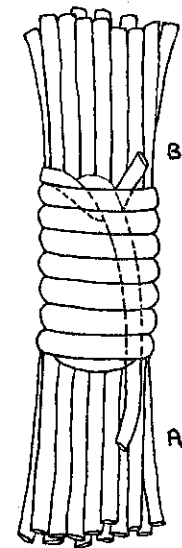
Passeu els caps A A per dins de la baga i estrenyeu.
El fil A ens serveix, igual que els altres, per fer el treball.
No feu mai nusos en els començaments: no queden polits.

Lligam per a començaments, acabaments i decoració:

Per fer un lligam que quedi ben fort cal agafar els fils tots junts, ben rectes i ordenats. Un altre fil hi dóna la volta; cal que sigui bastant llarg.

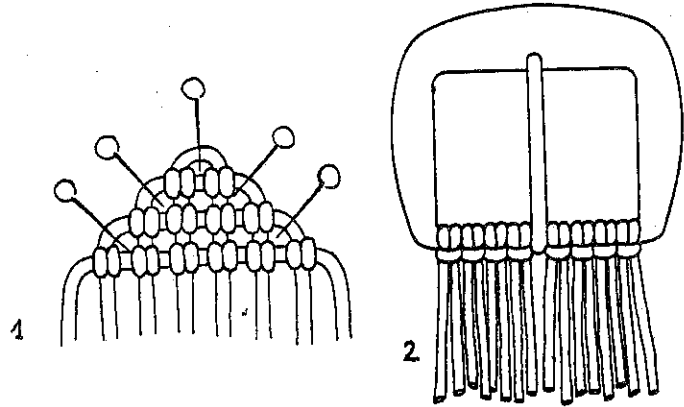

Mireu el dibuix: el cap A queda penjant i el B va donant voltes, ben estret i junt.

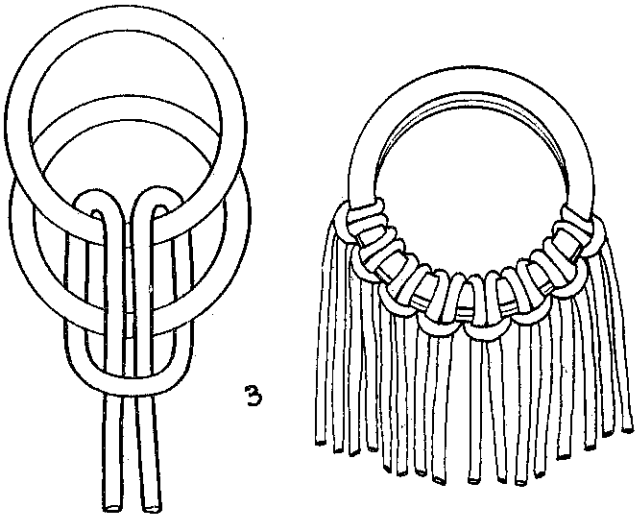
Quan el B ja ha donat totes les voltes necessàries, es passa l'extrem del fil per dins de l'anella i s'estira l'altre cap A. El B ha de quedar amagat a dins.

3-
Començament amb doble anella: es pengen els
fils agafant les dues anelles. Es corda com
els tirants d'una granota.

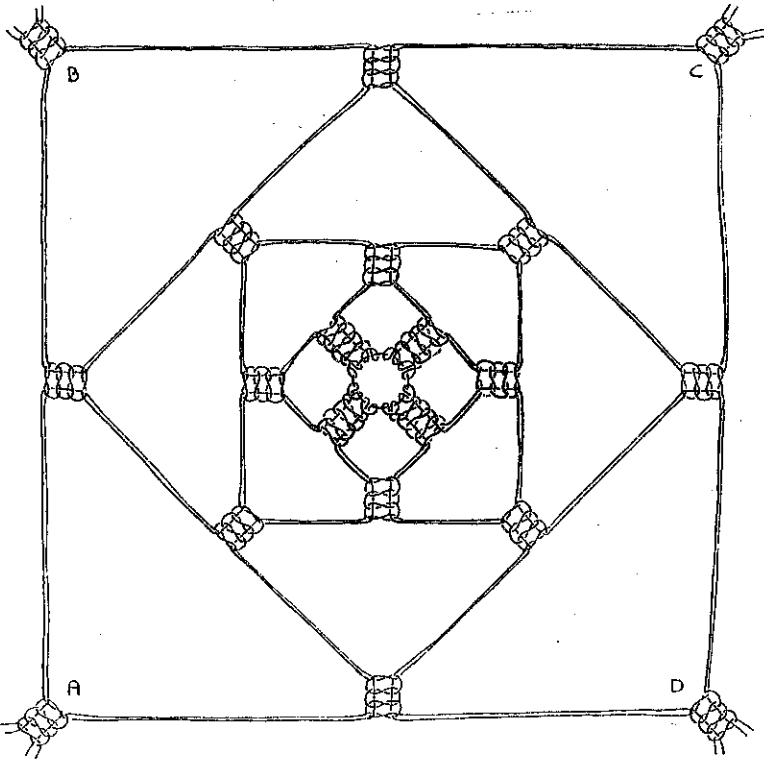

1- Començament d'un cinyell en punxa: també el
podeu fer rodò o recte, seguint el mateix sis-
tema.

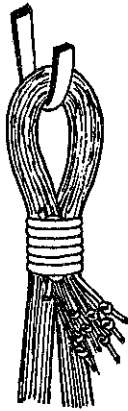
2- Començament d'un cinyell amb sivella: es pen-
gen els fils a la sivella tal com es veu en el
dibuix, sobretot ben atapeïts, si no us queda-
rà el treball massa estret.

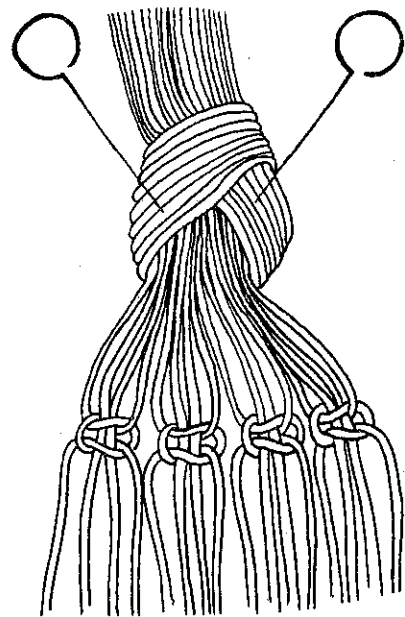

Suports començats per sota: Quan tindreu fet el que es veu en el dibuix,
agafareu els caps ABCD. Reuniu-los i acabeu el suport per dalt amb una
anella.

Per fer aquesta anella
seguiu les explicacions
de la pàgina 11, però
amb els fils doblegats.

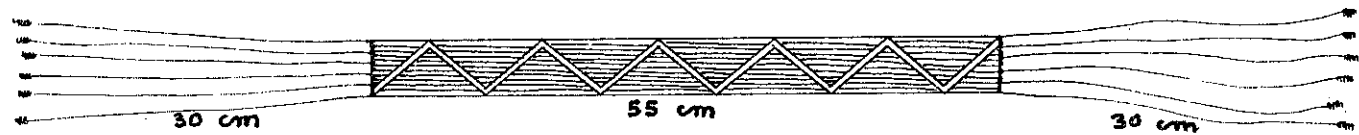
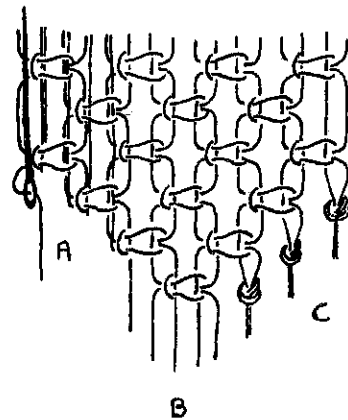
Començament d'un cinturó amb serrell: Feu un nus amb tots els fils a uns 35 cm del començament, claveu-lo al coixí de treball amb dues agulles. Aleshores teixiu el cinturó, i, quan sigui fet, desfeu el nus del començament i acabeu els caps segons el vostre gust.

Si voleu fer un cinturó amb dibuix simètric, feu el nus a la meitat dels fils i treballeu-ne una part. Després, desfeu el nus i treballeu la segona part. Si el cinturó l'acabeu per la sivella, haureu d'atacar els fils amb agulla pel revés.

Hi ha diverses maneres d'acabar els cinyells.

- A: atacant els fils amb una agulla.
- B: amb serrell: és convenient fer-hi primer els nusos.
- C: amb nusos.

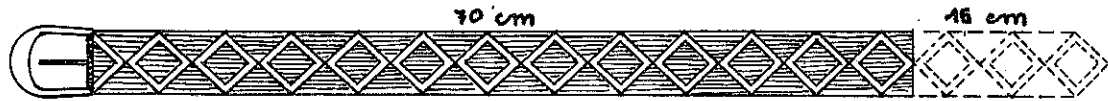
Els cinyells es poden començar per la punta (pàg. 13), i així queda ben polida, i acabar-los per la tanca, on es lliguen bé els fils i s'ataquen amb agulla.

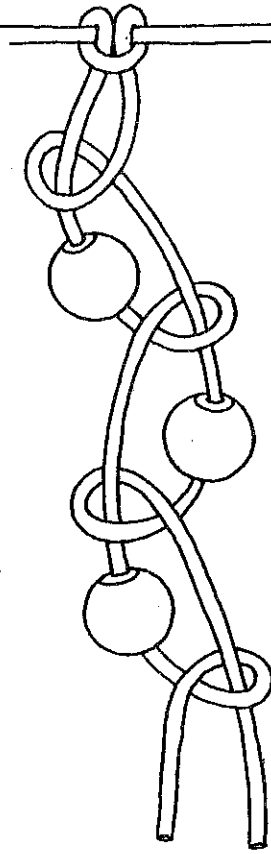

Mides pels cinturons. Cinturó nuat al davant: La banda teixida d'aquests cinturons ha de ser sempre uns 15 cm més curta que la cintura. Preneu-vos la mida de la cintura (per exemple 70 cm), i només caldrà teixir 55 cm. Per comptar el fil que necessitareu aquests 55 cm els heu de multiplicar per quatre, que és el que es fa servir per un punt normal. Això farà 2,20 m. Ara cal que hi afegiu 60 cm més, que són els que serviran per fer el nus, amb 30 cm a cada banda.

Cinturó amb sivella o anelles: en aquest cinturó heu de teixir tota la llargada de la vostra cintura més 15 cm, que serveixen per cordar. Preneu-vos la mida de la cintura (p.e. 70 cm), afegiu-hi 15 cm i multipliqueu per quatre per un punt normal. Això fa 3,40 m. Sobretot recordeu que com que es comença amb els fils en doble, els heu de tallar de 6,80 m, tant si comenceu per la sivella com si ho feu per la punta.

La quantitat de fil també depèn del disseny i de la manera de treballar.

Dues formes molt senzilles d'intercal·lar boles o altres ornaments en un treball.

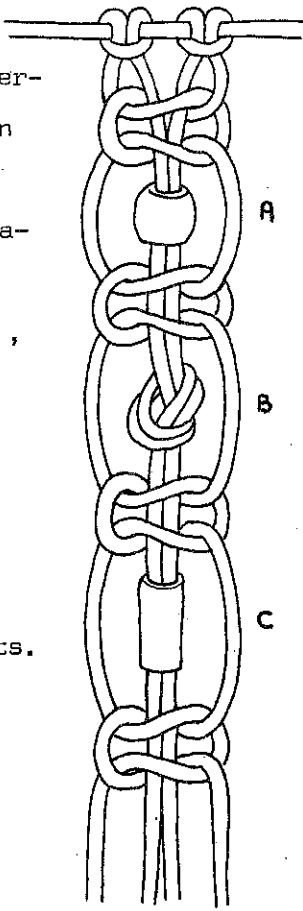
Si són boles les poden fer els mateixos alumnes amb fang. Vigileu que facin els forats ben grossos, perquè el fang, en assecar-se i coure's, es redueix.

També podeu posar altres ornaments.

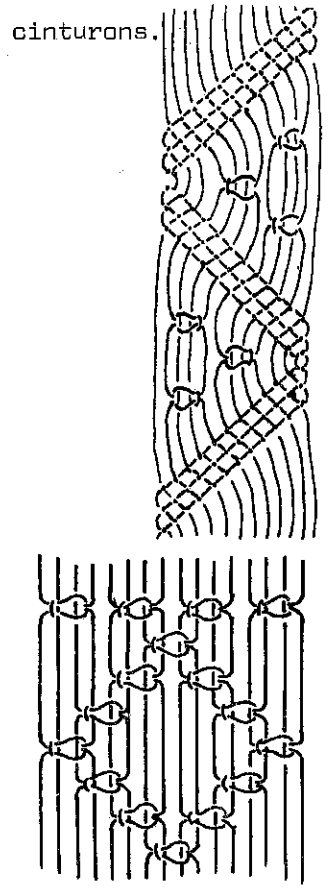
A: granet de vidre o fusta.

B: nus fet en el mateix cordó (pàg. 37 llibre I).

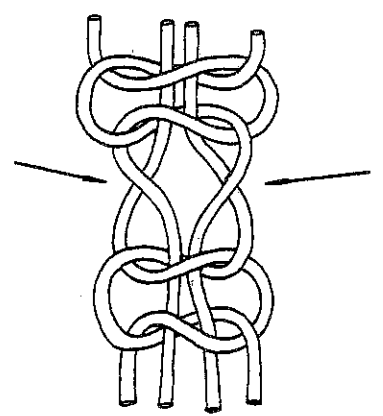
C: Trossets de bambú, que podeu serrar vosaltres mateixos.

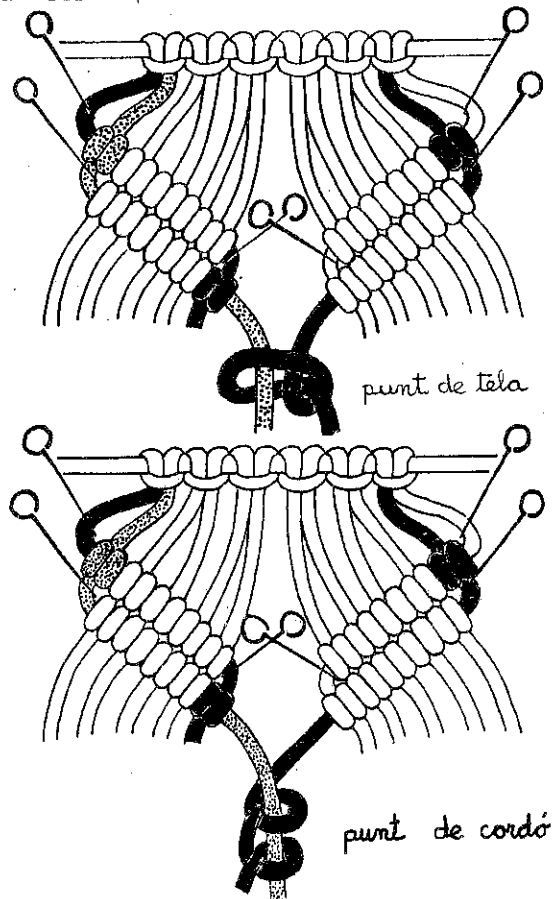
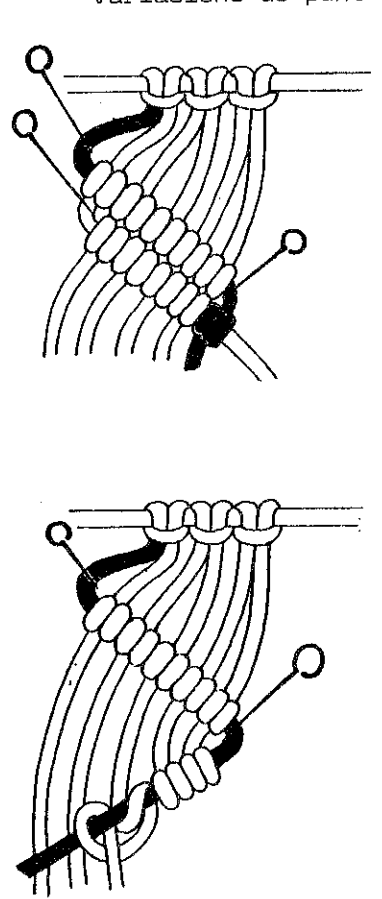
Dues mostres per fer cinturons.

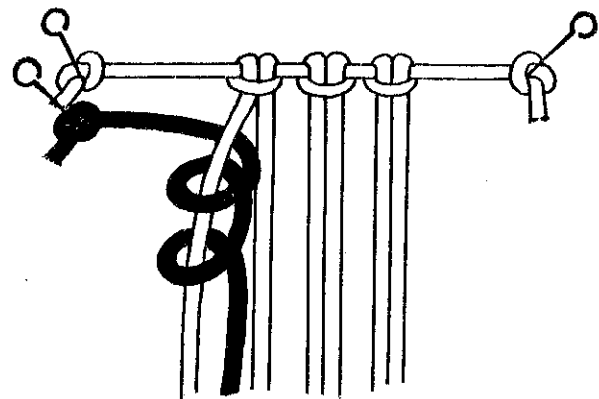

Variacions de punt de cordó per fer cinturons.

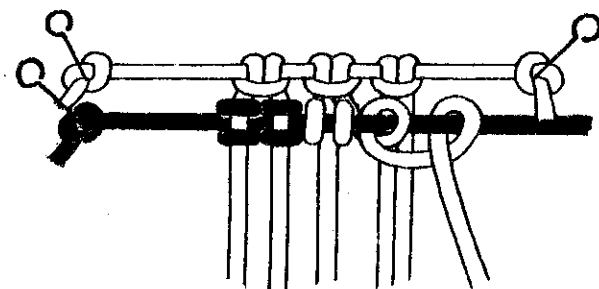

Si feu una tira de punt d'espiral o de sarró, els fils de fora us quedaran més curts que els de guia; aleshores els podeu girar fent servir de guia els que feien els nusos. Així també s'aprofiten més els fils.

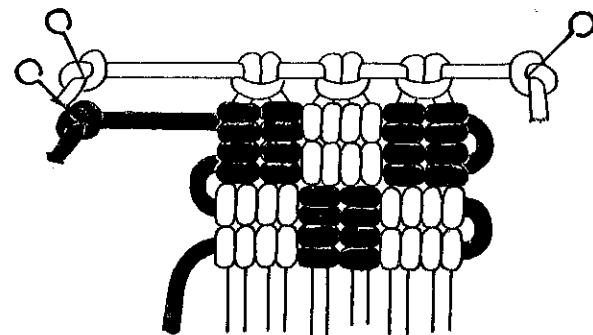

En el primer punt treballa el fil fosc amb punt de cordó vertical, i el blanc fa d'ànima.

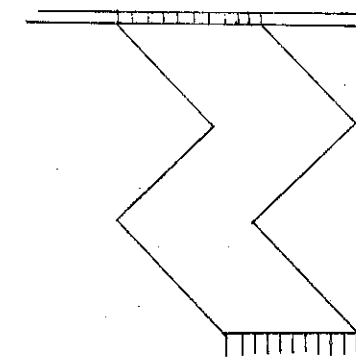
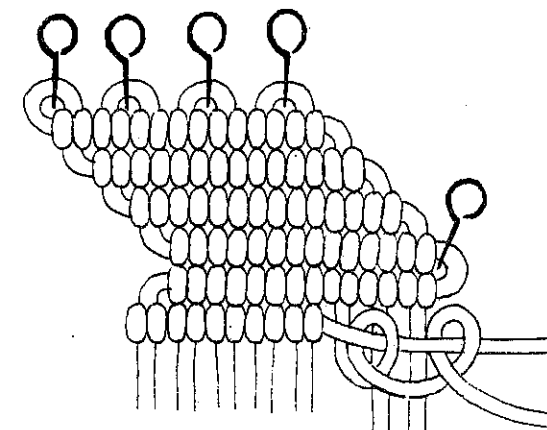
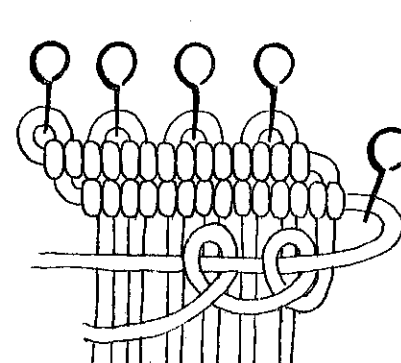
En el segon punt el fil clar fa el punt de cordó normal (horitzontal) i el fil fosc és el que fa d'ànima.

Aquesta tècnica, amb una mica d'experiència, us permetrà fer dibuixos semblants al punt de creu.

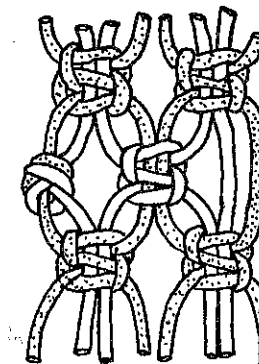
No cal dir que, com en el punt de creu, podeu treballar amb molts colors.

Aquestes variacions de punt de cordó us poden servir tant pels cinturons com per altres peces.

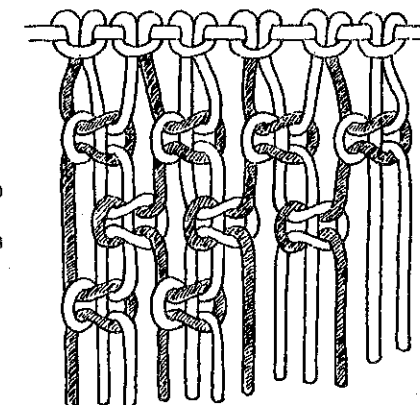

Per fer un teixit en ziga-zaga es fa amb punt de cordó tal com es veu en els dibuixos. Pot servir per cinturons o qualsevol altra peça.

mostra amb un punt i mig de sarró. Vores amb nusos o llises.

mostra de punt de sarró amb tres fils, només un fa d'ànima.

PANTALLES

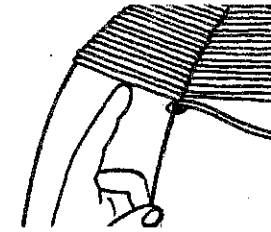
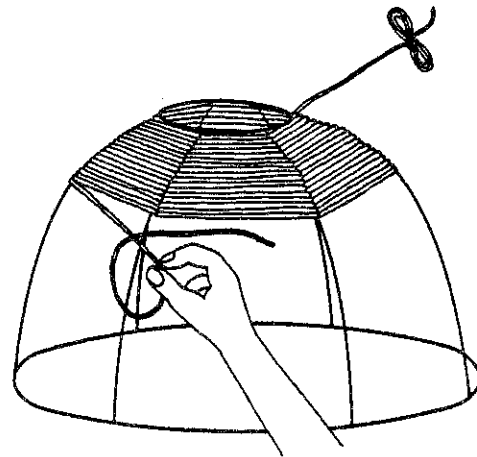
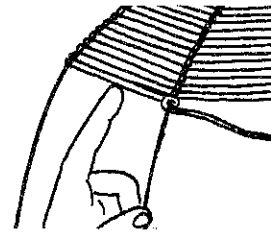
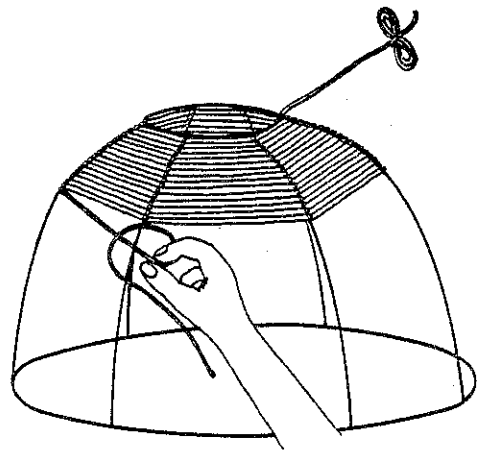
Fer una pantalla és molt fàcil, no-més cal que aneu col·locant el fil fent-li donar la volta als nervis de filferro de la carcassa i estrenyent-lo ben bé.

Si ho feu com en el dibuix us quedaran els nervis de la pantalla marcats per fora.

Si col·loqueu el fil d'aquesta altra manera, els nervis de la pantalla quedaran amagats a dins.

Si voleu fer-hi dibuixos o adornos, els fareu una vegada acabada de folrar, afegint-hi nous fils.

Quan ja en sabreu més, podreu folrar la pantalla i fer els dibuixos tot a la vegada, però això ja és qüestió de pràctica. En quant als materials no us limiteu als més corrents, penseu en fils metàl·lics, espart, etc.

BANDOLERES I BOSSES

Començaments amb nus doble: Aquest nus és molt útil per començar peces que necessiten el dalt ben reforçat, com és ara bandoleres, moneders, bosses, catifes, etc.

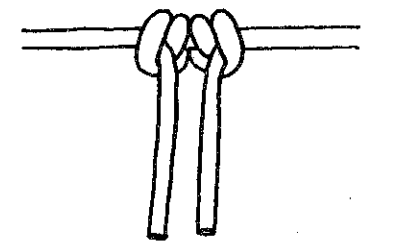
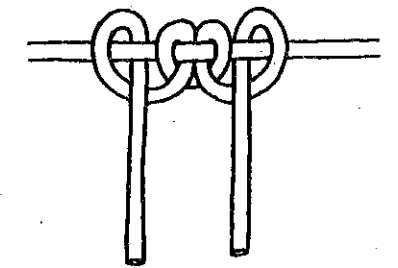
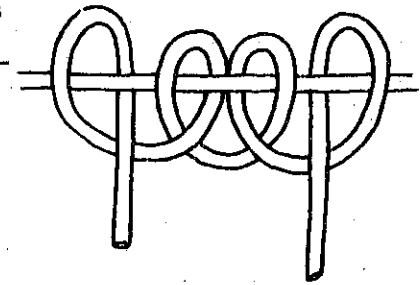
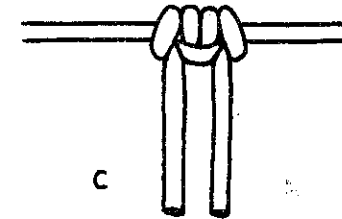
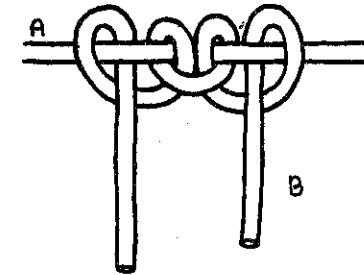
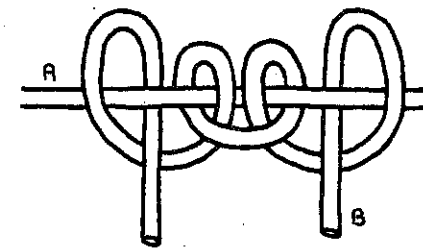
Com fer el nus doble.

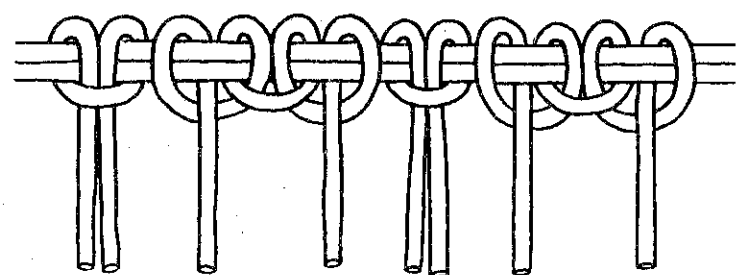
1- Col·loqueu els cordons com ho feu sempre (pàg. 10 llibre I).

2- Feu passar el cordó de la dreta B per damunt del cordó A i estireu la punta per dins de la baga.

3- Això ho fareu simètricament i estrenyereu els cordons fins que quedi com es veu en el dibuix C.

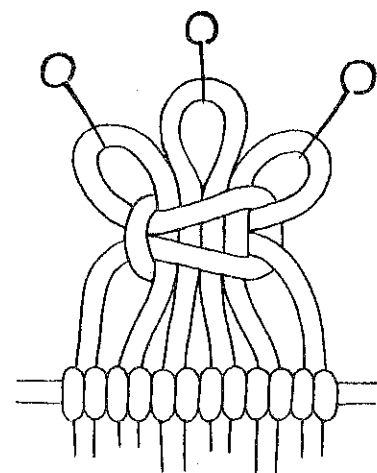
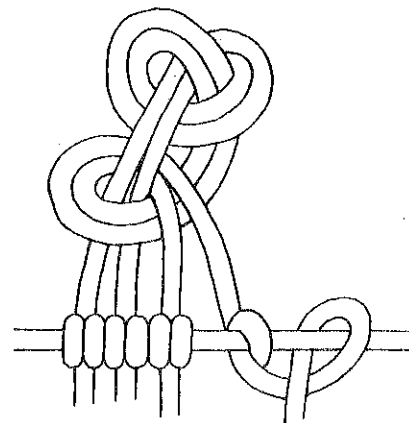
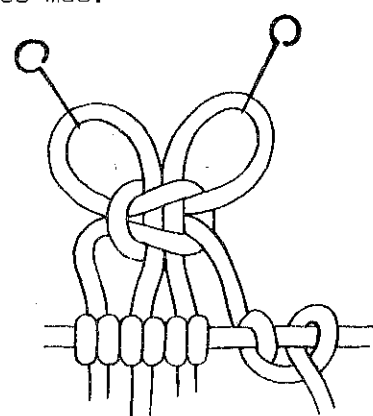
A la dreta veieu una variació del mateix nus doble.

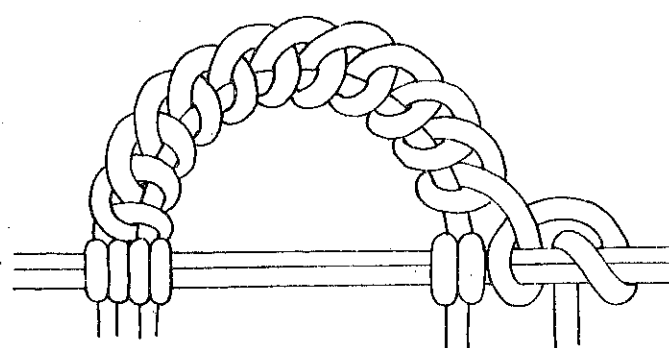
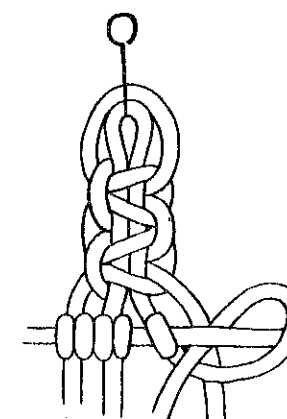
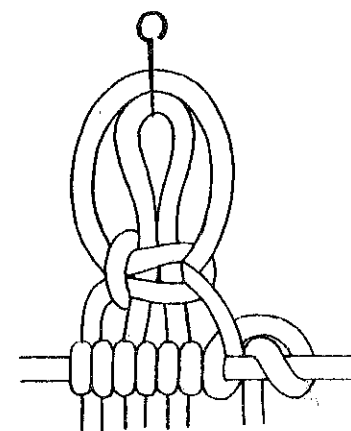
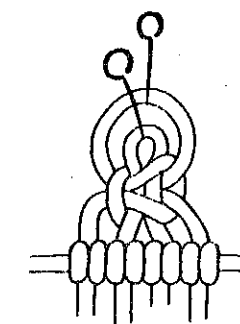
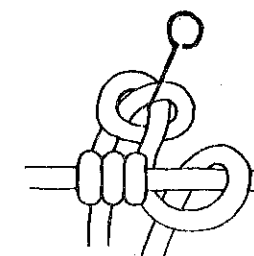
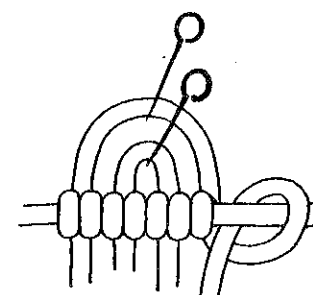
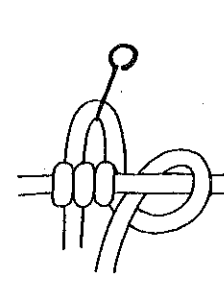

Si veieu que queda massa rígid, poseu un nus doble i un de senzill. Vosaltres mateixos veureu quan cal.

Hi ha moltes maneres de començar: les unes seran llises, com heu fet fins ara, però també podeu fer moltes variacions. Aquí us en poso unes quantes. La vostra creativitat en trobarà moltes més.

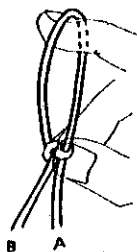
Altres maneres de començar.

Gordó fet amb les mans.

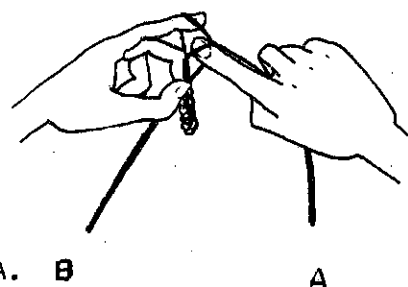
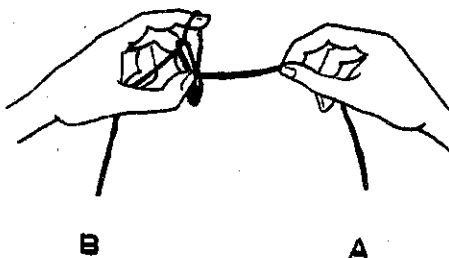
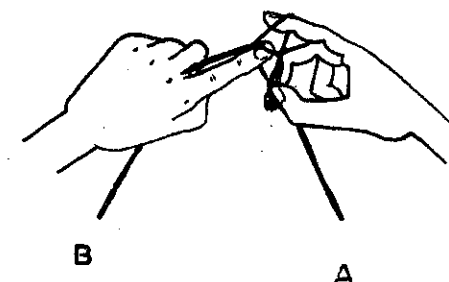

1- Feu una бага, tal com es veu en el dibuix

2- Estrenyeu-la ben forta. Fixeu-vos que una part del cordó

queda fixada B i l'altra corre A. B

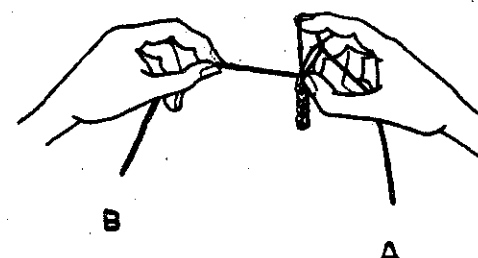

3- El cap corredor A, col·loqueu-lo a dins de la mà dreta, com es veu en el dibuix. Cal que la posició sigui correcta. Amb l'altra mà, agafeu el cap fix B, i feu-lo passar fent бага per dins de l'anella.

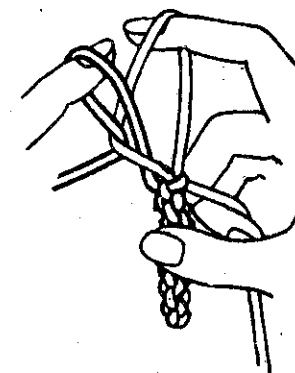
4- Treieu els dits del cap A i estireu per estrènyer la бага del cap B. Aguanteu amb l'esquerra el cordó que esteu fent.

5- Ara cal que el cap B quedi a dins de la mà esquerra en la mateixa posició que estava l'A a la dreta.

Aleshores feu passar el cap A per dins de l'anella.

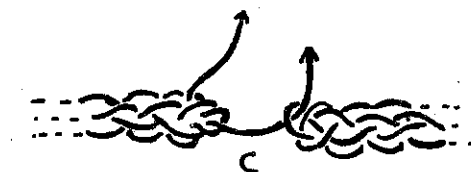
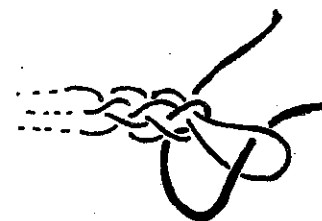

6- Estireu el cap B. aguanteu ara el cordó amb la dreta.

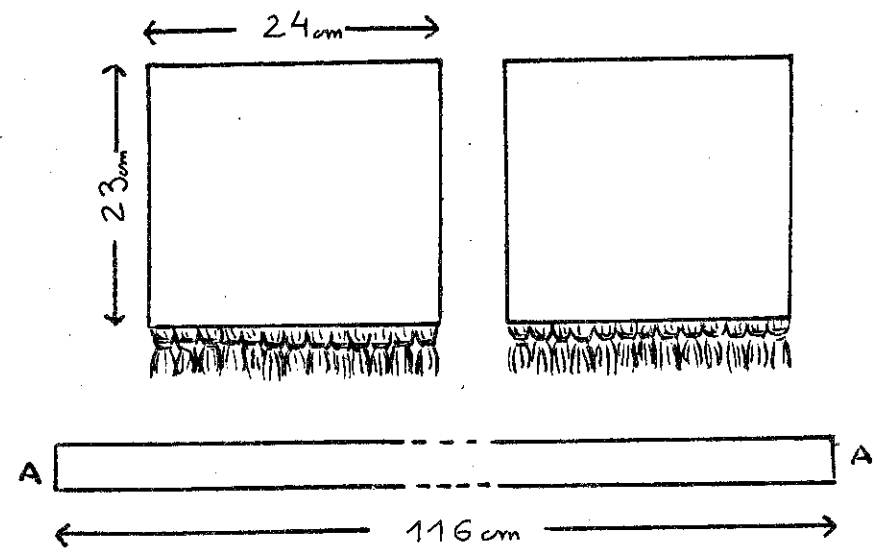
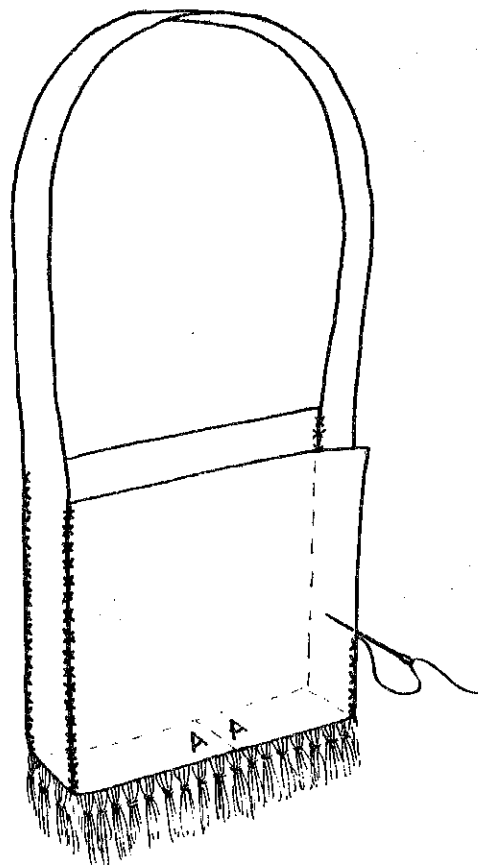

Així us anirà sortint el cordó, fent passar sempre la бага del cap fix per dins de l'anella corredora.

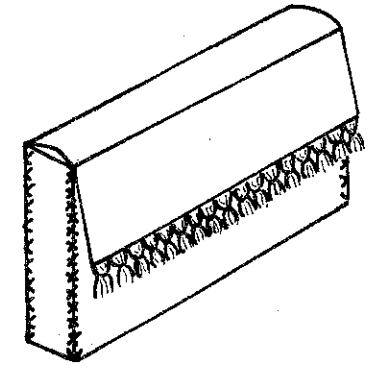
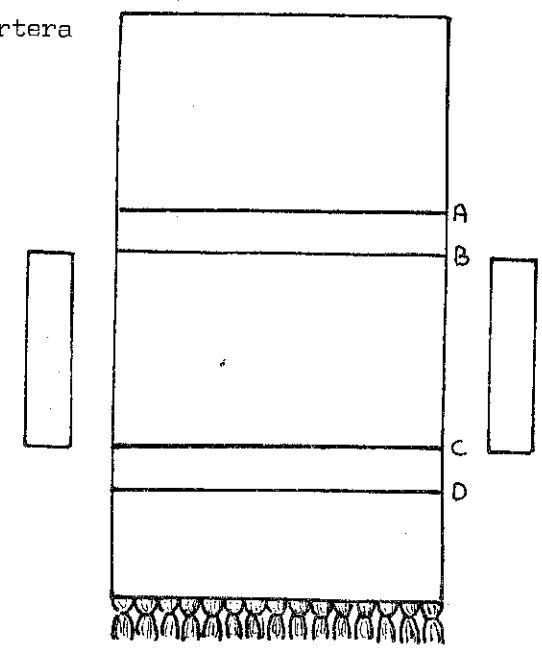
Aquest cordó té moltes aplicacions, és molt resistent. Cal treballar-lo sempre ben estret.

Un cop fet el cordó, ataqueu-lo bé fent-ne passar un cap per dins de la бага. Si voleu unir els dos extrems del cordó feu servir els mateixos caps que han quedat a l'atacar-lo, C.

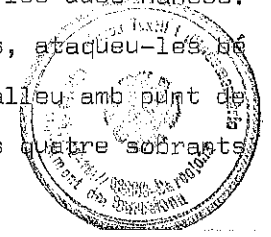

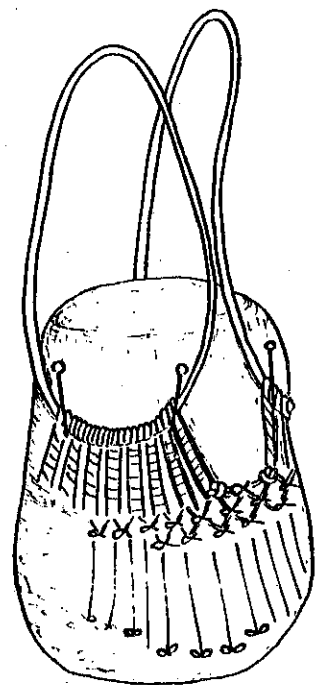
Per fer una bandolera com la del dibuix, es fan dos quadrats i una tira llarga de 1,50 m, que servirà de nansa, base i flancs. Els quadrats els podeu començar llisos amb nus doble o bé amb els començaments més adornats que ja heu vist a les pàgines 20 i 21. La tira que fa de nansa es comença a cosir pel mig de la part de sota i després es cusen els dos costats, tal com es veu en el dibuix, A.

Per començar-la, feu servir el començament de la pàg. 19, amb el nus doble. La bossa es fa amb una sola tira rectangular. Per marcar-ne els cantells ABCD, feu servir un canvi de punt, per exemple una tira de punt de cordó. Els flancs es fan a part, en dues tiretes.

Bossa sense costures. Mides per fer-la amb cordó de nº 3. Quaranta-quatre tires de 2,50 m per fer la bossa. Dues tires de 7 m per fer les dues nanses. Feu dues tires de cordó fet amb les mans (pàg. 22) per fer les dues nanses, ataqueu-les bé i pengeu vint fils a cada nansa, ben junts i estrets i tapant l'afegit. Trebal·leu amb punt de sarró deu tires d'uns 8 cm. A les tires dels extrems pengeu-hi un cordó dels quatre sobrants

Aleshores feu un punt de sarró amb els fils afegits, per unir un costat i l'altre de la bossa. A partir d'aquí teixiu en rodó la bossa amb el punt que més us agradi.

Per acabar-la, encareu bé els dos costats i lligueu amb un nus les dues guies del punt de davant amb les del darrera. Els altres fils també els lligareu.

Aquests lligams tant els fareu si la bossa és amb serrell com si és acabada per dins. Si és amb serrell ataqueu-la bé i deixeu el serrell com més us agradi, despentinat, amb nusos etc. Si la voleu fer sense

serrell, teniu de treballar-la uns 3 cm més; girar-la del

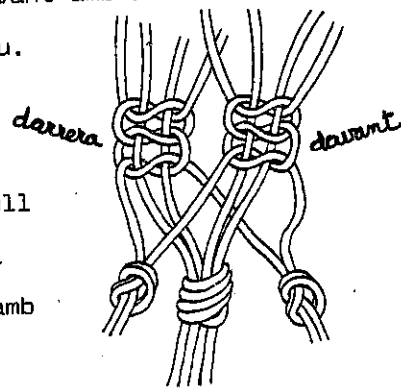
revés, lligar-la ben fort tallar els fils sobrants i posar-hi un xic de cola blanca. Després

folreu la part on hi ha els nusos, perquè quedi ben polida.

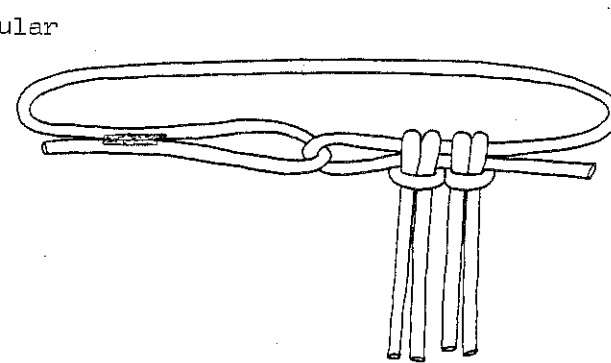
Si la voleu fer amb forma, a la pàgina 24 del llibre I, trobareu la manera d'afegir més fils.

Mides per fer-la amb cordó del nº 4. Dues tires de 7 m per les nanses. Trenta-dues tires de

2,80 m per la bossa. Es comença amb 14 fils a cada nansa. Tota la resta la fareu igual.

Bossa tubular

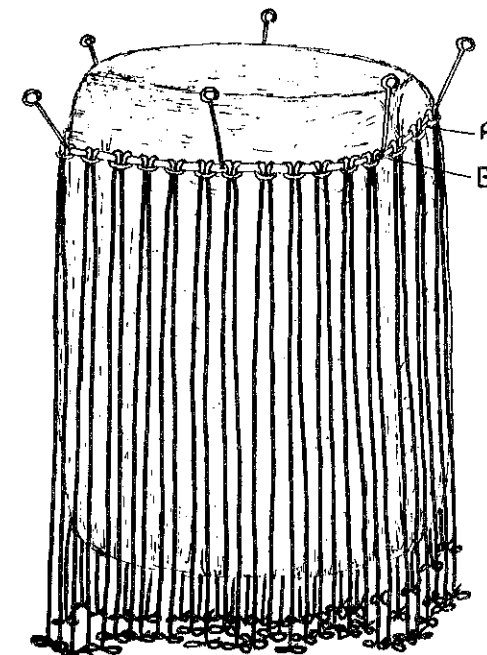
Aquesta bossa tubular tampoc no té costura; la teixireu al voltant d'un coixí rodó.

El millor és començar d'aquesta manera: Una vegada tingueu el fil de dalt col·locat tal com es veu en el dibuix, podeu posar-hi un xic de cola blanca perquè quedi més fort. Aleshores penjareu els fils; la manera més recomanable és fer-ho

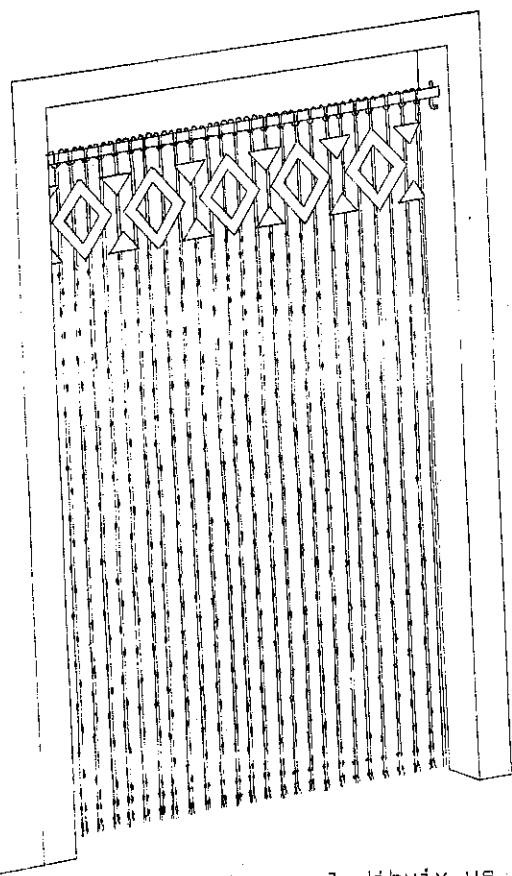
amb començament de nus doble (pàg. 19) o adornat (pàgs. 20 i 21). Ara ja podeu començar a teixir la bossa amb el punt desitjat. Quan tingueu la bossa feta, poseu sis fils amitjanats entre

l'espai A i B, teixiu la nansa i remateu al costat oposat: podeu fer-ho atacant els fils al'interior, de manera que no es vegin, o bé acabar-ho amb un penjoll pel dret.

En el dibuix els nusos apareixen separats perquè s'entengui; en realitat han de ser ben junts.

CORTINES

reu molts problemes, doncs el dibuix us quedarà centrat fàcilment.

Si la cortina és per una porta molt baixeta podeu fer la sanefa en foma d'arc, així al centre

Per fer una cortina, estor, o separador, primer de tot cal que mireu quina barra fareu servir i on la penjareu. No la col·loqueu massa enganxada a la llinda de la porta; deixeu-hi una mica d'espai.

Aleshores pengeu els fils a la barra de la manera més senzilla possible, per a poder treure fàcilment la cortina quan calgui rentar-la. Comenceu a treballar dos centímetres més avall de la barra, també perquè sigui més fàcil de trure i posar la cortina.

A les cortines s'acostuma a fer una sanefa a dalt amb un punt més o menys espès; comenceu-la pel centre i aneu afegint fils pels costats d'una manera simètrica, fins que tingui l'amplada necessària. Si ho feu així us estalvia-

quedarà més lloc per passar.

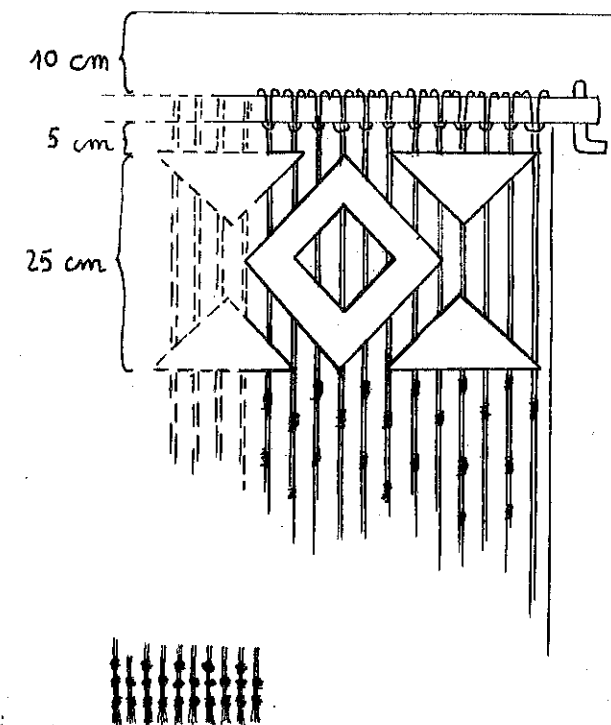
Quan tingueu feta la sanefa, a la resta de la cortina podeu fer-hi nusos caputxins (pàg. 36 llib. I) intercalar-hi trossos de bambú (que podeu tallar vosaltres), granets de vidre, fusta, ceràmica, etc. A baix de tot de la cortina, arran de terra, hi fareu dos o tres nusos; un d'aquests nusos el desfareu abans de rentar la cortina, per si els fils s'encongeixen. Si un cop rentada no s'ha encongit el tornareu a fer.

Si la cortina és per una finestra o per fer de separació, pot ser tota treballada, tipus estor.

Mides aproximades:

Amb una sanefa normal a dalt s'acostuma a comptar el doble de la llargada de la cortina. Però com que heu de penjar els fils en doble els tallareu de quatre vegades la llargada de la cortina.

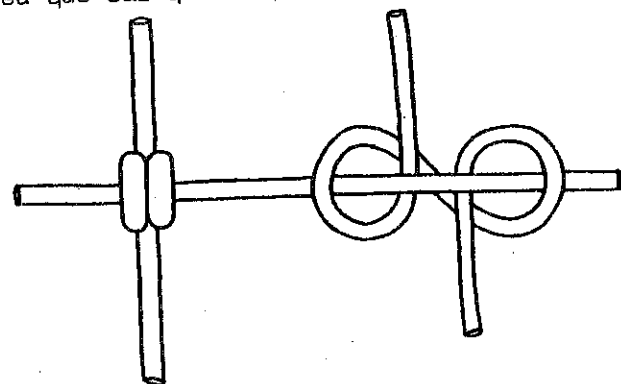
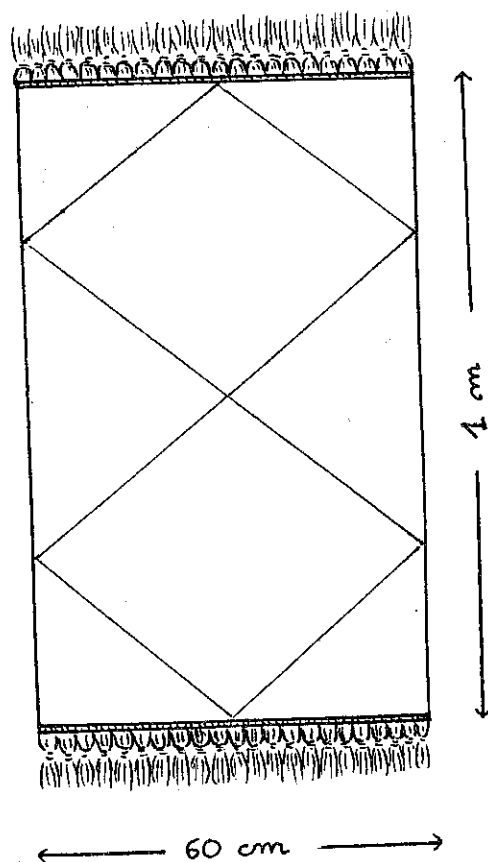
Tant la sanefa com l'espai que deixareu a dalt de la barra han de ser proporcionats a les dimensions de la porta.

CATIFES I ESTORES

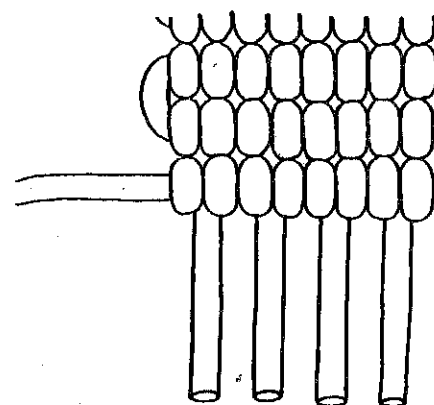
Les catifes es fan sempre amb punt de cordó o de tela que són els que queden més atapeïts, ja que si la catifa quedés amb forats hi hauria el perill d'ensopegar i a més a més es faria malbé molt més ràpidament. No cal dir que podeu teixir-les amb dibuixos de diversos colors o també amb un sol color i canvis de punt o bé combinar les dues coses.

Recordeu que cal que el punt quedi ben estret.

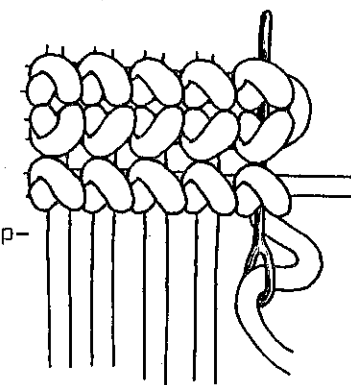

Començaments i acabaments per catifes:

Si voleu començar una catifa que hagi de tenir serrell, ho fareu amb aquest nus.

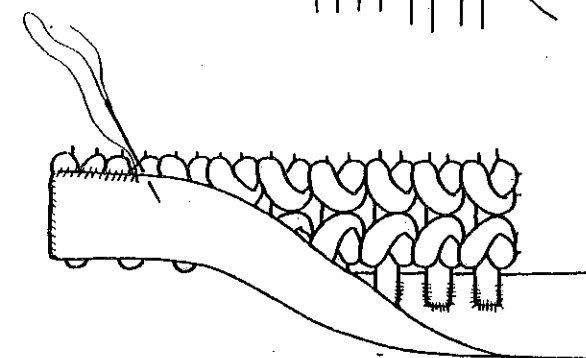

Acabament d'una catifa amb serrell

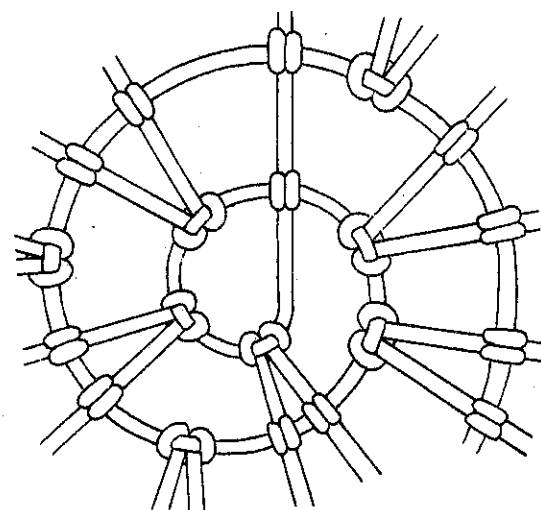
Acabament d'una catifa capçant els fils cap endins.

Acabament d'una catifa amb vora de roba cosida. El que us anirà millor és fer-ho amb beta de cotó ampla; primer cosiu els caps dels fils, doblegueu, i feu una vora normal. Així queda molt polit. El dibuix és fet mirant el treball pel revés.

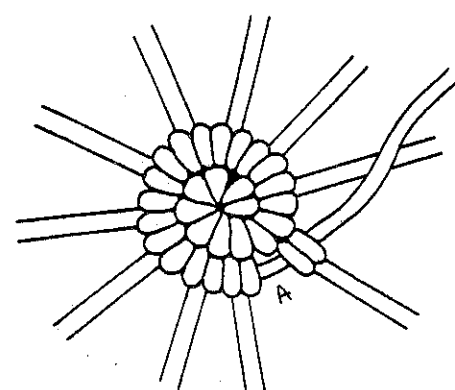
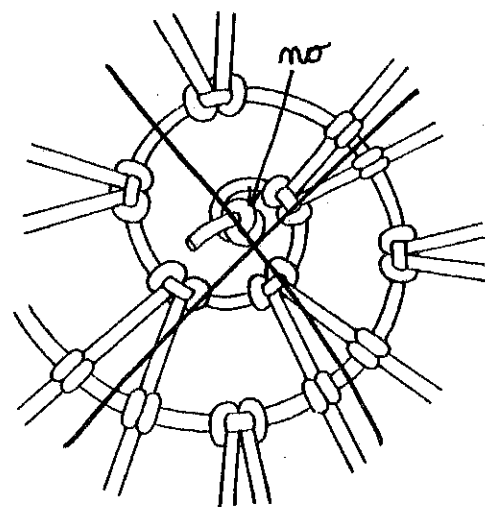

Mides aproximades: Com que treballeu amb punts molt atapeïts necessitareu de 6 a 7 vegades la llargada de la catifa, això és, per una catifa d'un metre tal·leu el fil de 6 m. És aconsellable de fer una mostra, per exemple amb uns fils de 1 m.

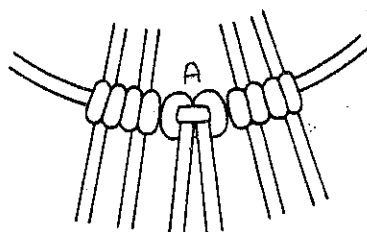
Per les catifes i estores treballeu sempre amb fils bons, resistents i no massa tous.

Començament circular:
Comenceu sempre aquesta mena de treballs tal com es veu en el dibuix. El fil que dóna les primeres voltes serveix per treballar: no hi feu mai un nus, perquè queda molt malament.

A mesura que aneu avançant, en els espais buits col·loqueu-hi els nous fils A; si treballeu amb colors aquests fils poden ésser de colors nous. En els dibuixos el treball queda més ample, però només és perquè s'entengui. En realitat ha d'ésser ben estret.

Amb el mateix sistema que es fan les catifes podeu fer camins de tau-

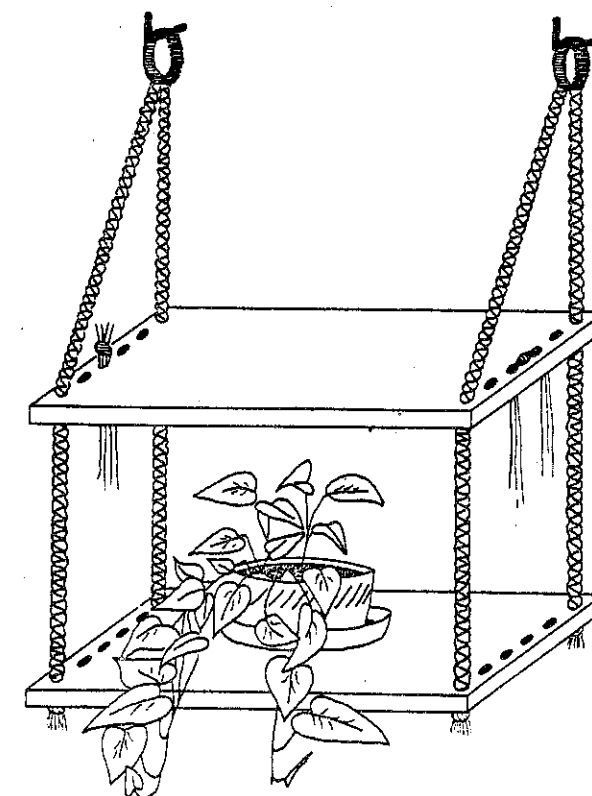
la, cobrellits etc. L'únic que cal tenir present és la consistència del fil, que per fer aquestes peces haurà de ser molt més lleuger; també el punt podrà ser menys atapeït i tenir trossos clars i espessos, cosa que farà molt bonic.

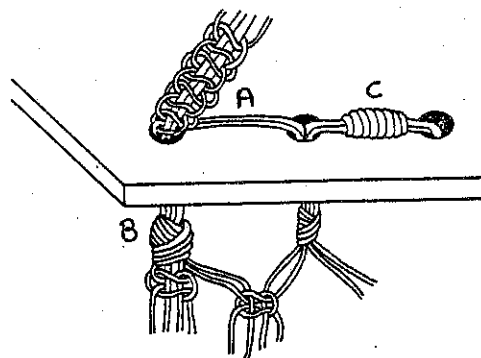
PRESTATGERIES

Les prestatgeries han de suportar molt pes; per tant treballeu ben fort i amb un fil ben resistent.

Comenceu la feina fent l'anella barroca (pàg. 7) i aneu treballant fins a la mida on ha d'anar el prestatge. Si els prestatges van penjats a la paret la tira del costat de la paret ha de ser més curta que l'altra. Si la prestatgeria va penjada al sostre les dues tires han de ser iguals.

Quan les dues tires ja arribin a la mida del prestatge les fareu passar pels forats i, a sota la fusta, fareu un bon nus B a cada una (pàg. 37 esq. llibre I). Si heu de col·locar diverses lleixes o postades a sota de cada una hi fareu aquest nus,

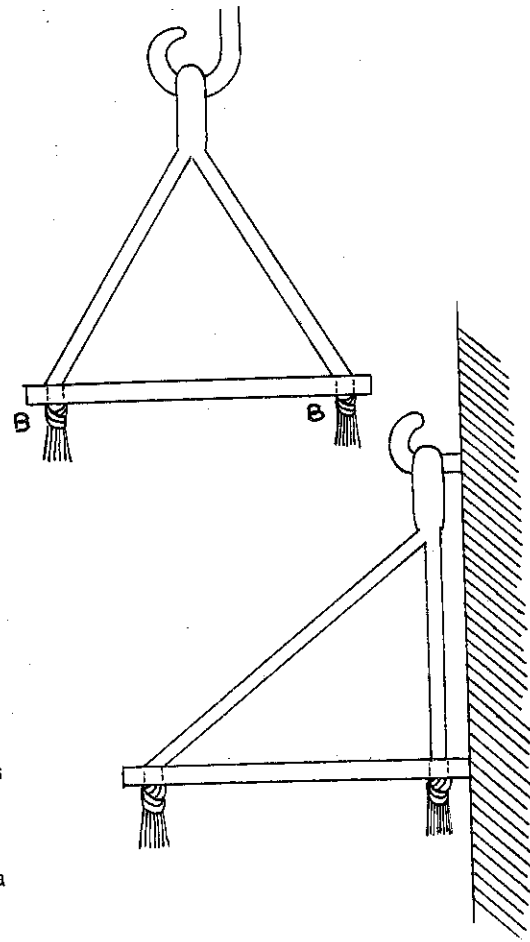

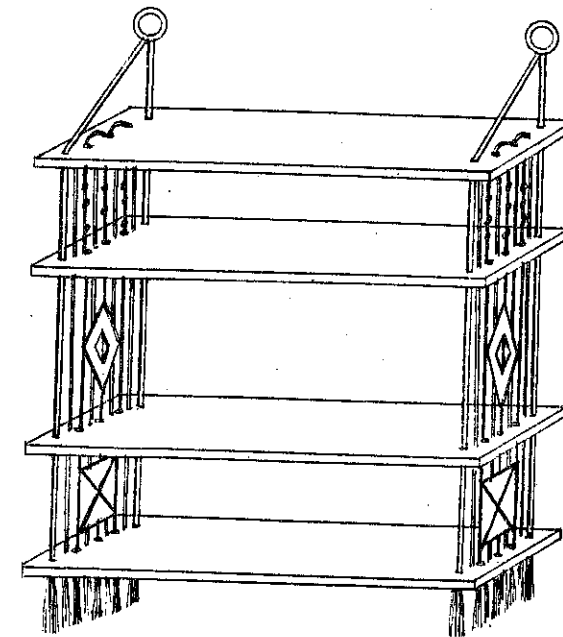
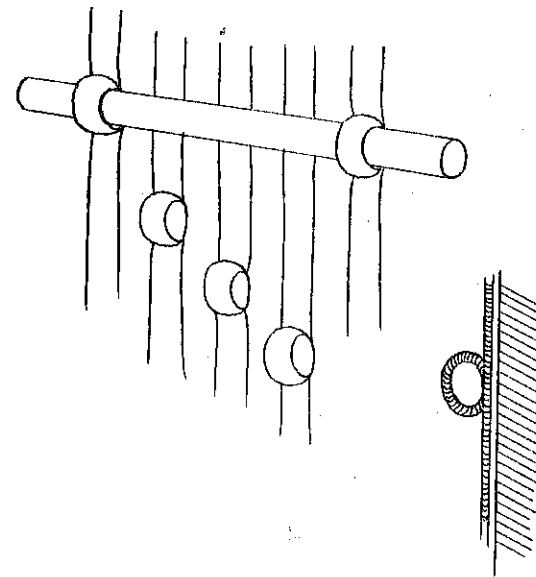
B: nus per suportar els prestatges.

si no les fustes anirien baixant.

En el dibuix veieu la manera de fer els forats a la fusta l'únic que cal vigilar és de no fer-los massa junts per a no partir la fusta. En aquests forats és on penjareu els fils que serviran per fer la decoració dels laterals. Aquests fils els podeu col·locar de dues maneres: o bé llisos A o amb un nus caputxí C. Podeu passar més o menys fils segons convingui pel treball a fer. Els prestatges, una vegada col·locats us han de quedar una mica inclinats cap a la paret, i ben horitzontals en el

sentit de la llargada, per estar-ne ben segurs val més que ho comproveu amb un nivell. L'anella barroca de la pàg. 6 també té diverses aplicacions, a més de les decoratives. En el dibuix les anelles suporten una barra de fusta o canya de bambú, que pot servir per penjar cinturons, corbates etc..

Prestatgeria amb adorns laterals.

Per fer una hamaca heu de treballar amb molt d'ordre, ja que feu servir molts fils i molt llargs. L'explicació següent es per a una hamaca de nines; si en voleu fer una de gran, assageu-ho primer amb aquesta.

Materials per l'hamaca de nines:

18 fils de 4 m; amitjaneu-los i aneu-los penjant. No cal cabdellar-los.

2 fils de 3 m per fer les anelles.

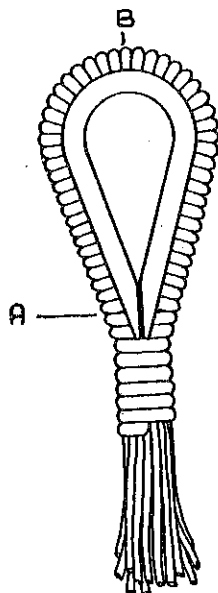
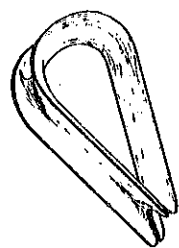
2 fils de 2 m per tesar els costats.

2 tires de fusta de 20x5 mm per 30 cm de llargada amb 8 forats 5 mm.

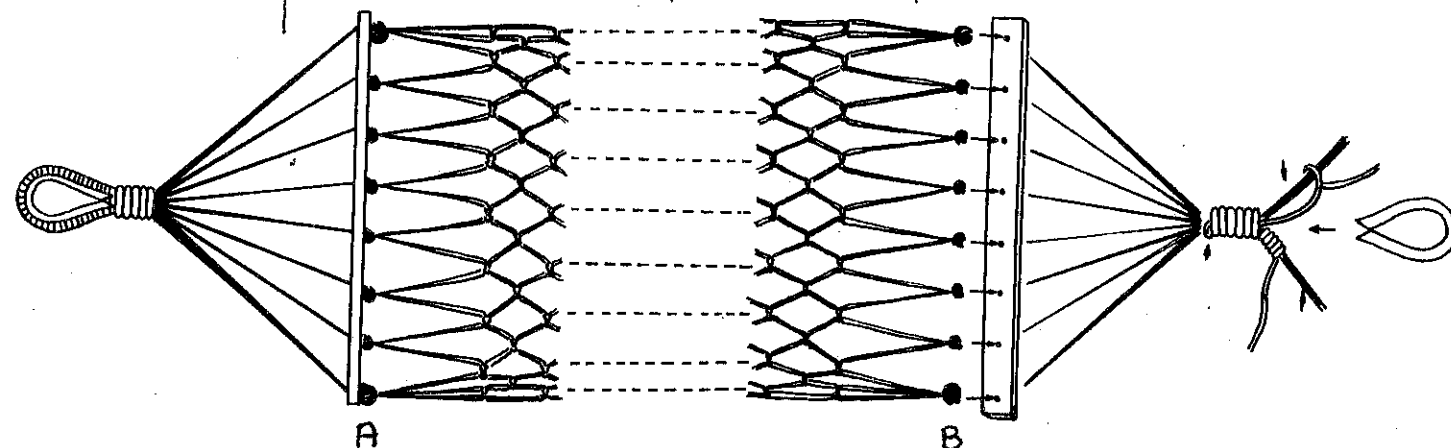
2 guardacaps de 4 cm d'exterior.

Uns tres centímetres abans A del punt mitjà dels fils B, es comença l'anella. El guardacaps de metall o de plàstic, el posareu quan tingueu l'anella quasi feta, abans de tancar-la; les primeres voltes de tancar l'anella han de quedar sota les aletes del guardacaps. Sobretot, recordeu-vos d'estirar els fils d'un en un, per tal que l'anella de fil quedi ben encaixada dins el guardacaps (pàg. 5).

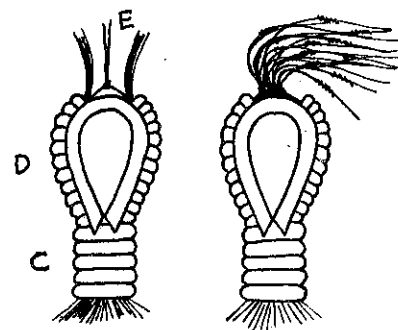
Quan tindreu l'anella acabada, passeu els fils pels forats de la fusta, repartits en grups de 6,4,4,4,4,4,6 fils. Vigileu que els fils que surten de

petita: 20 cm 60 cm malla de 2 cm 8 cm
gran: 40 cm 2,20 m malla de 4 cm 20 cm

de l'anella cap a la dreta, vagin cap a la dreta, i els de l'esquerra cap a l'esquerra. Aleshores, deixant 20 cm de fil entre l'anella i la fusta, fareu un bon nus a cada grup de fils agafant tot el feix de sis o quatre fils A (vegeu pàg. 37 a l'esquerra llibre I). Una vegada fets aquests nusos, deixareu 8 cm i comengareu a teixir el punt, que és malla de 2 cm (pàg. 20 llibre I). Quan en tingueu la llargada necessària (60 cm), deixareu 8 cm i fareu altra

vegada els nusos B, col·locareu la fusta i deixant 20 cm fareu l'altra anella. Aquesta anella, l'heu de treballar diferent. Agafeu el fil de 3 m, amitjaneu-lo, i feu el coll C de l'anella, feu una meitat D, després l'altra, col·loqueu el guardacaps i tanqueu l'anella nuant els fils (pàg. 37 dr. llibre I), d'una banda amb els de l'altra, d'un en un, E, començant pels de sota i vigilant que els nusos quedin ben forts. Poseu els tensors (pàg. 44).

És inevitable que quedi un plomall en aquesta anella. Procureu fer-hi uns nusos per adornar.

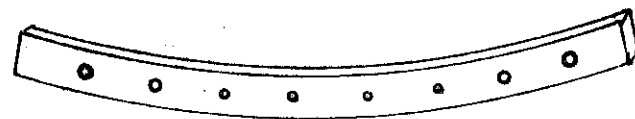
L'hamaca gran. És molt important que feu primer l'hamaca petita; començar directament per la gran és un "plat molt fort", si no esteu familiaritzats amb el treball.

En l'hamaca gran cal advertir que la principal dificultat és la llargada dels fils. Vigileu molt que no s'enredin. L'únic sistema de fer aquesta peça és treballar amb ordre.

Materials per l'hamaca gran:

2 tires de fusta de 70 cm de llargada amb 8 forats de 10, 8, 6, 6, 6, 6, 8, 10, mm.

Aquestes tires són una mica corbades perquè l'hamaca no es bolqui fàcilment.

22 tires de fil de 12 m per començar l'hamaca; amitjaneu-los, cabdelleu-los, i aneu-los penjant tal com es veu a la pàg. 28 del primer llibre.

2 tires de 4,5 m per fer les anelles

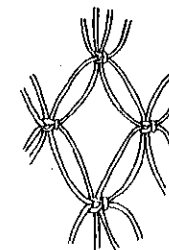
2 tires de 6 m per tibar els costats

14 tires de 11 m per afegir, també cabdellades

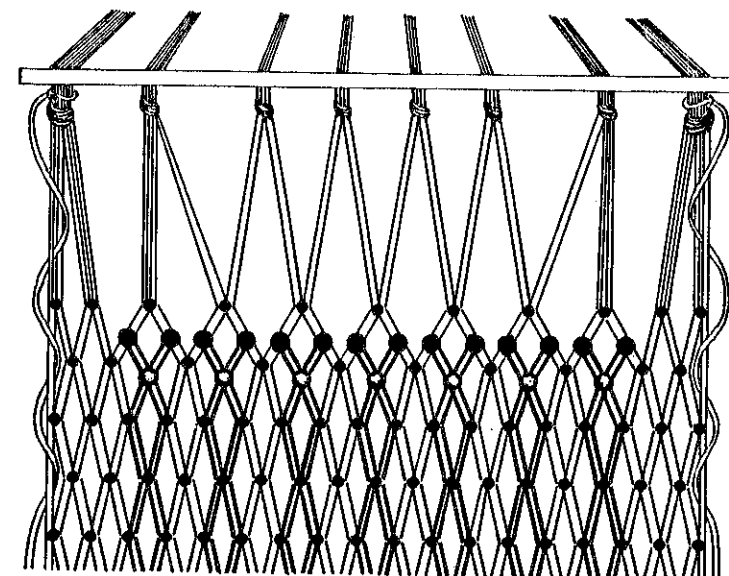
2 guardacaps de 8,5 cm exterior

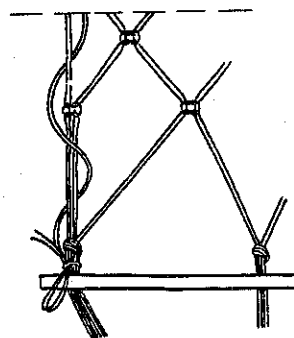
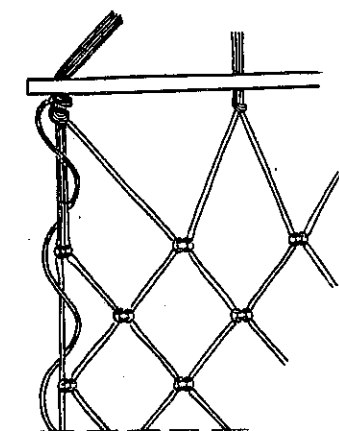
Una vegada feta l'anella amb guardacaps, desfeu els cabdells, deixeu 40 cm, col·loqueu la fusta, torneu a cabdellar els fils i feu els nusos. Aleshores es deixen 20 cm i es comença a treballar la primera passada i la segona amb malla de 4 cm.

Quan tindreu fetes les dues primeres passades, afegireu els 14 fils d'11 m per donar més amplitud al treball. Els penjareu tal com es veu en el dibuix, entre la primera passada i la segona. Els punts negres i les ratlles gruixudes del dibuix senyalen els fils afegits.

mall de 4 cm

En aquestes tires afegides hi farem un senyal a les puntes amb tinta de color, per poder-les recollir a l'altre cap de l'hamaca.

Una vegada fet tot el teixit de l'hamaca (2,20 m), recollireu els fils afegits, i els deixareu penjant. Amb els altres fils, que són els que venen del començament, fareu els nusos de sota la fusta a 20 cm, col·locareu la fusta i deixareu 40 cm.

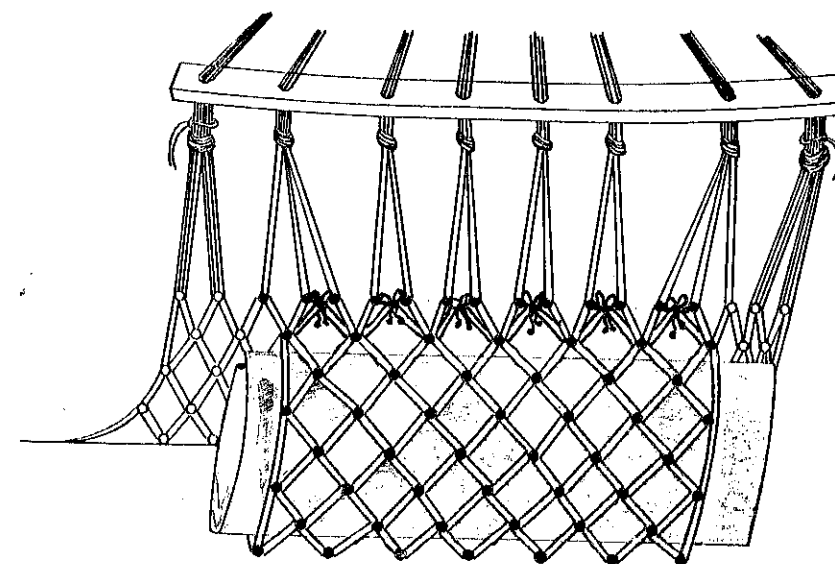
Aleshores feu la segona anella amb el mateix sistema que heu fet per la petita.

Les dues tires de 6 m per tibar els costats, doblegades per la meitat, les col·locareu a banda i banda de l'hamaca, tal com es veu en el dibuix, nuades a sota la fusta i les tibareu a la llargada convenient. Sense aquests tensors, l'hamaca quedaria molt llarga i estreta, tant que no seria utilitzable.

Ara l'hamaca ja està acabada i només cal buscar dos bons

arbres per penjar-la. Hi ha hamaques molt adornades, amb serrells, boletes de fusta etc.

Però jo us recomanaria quelcom més pràctic:

amb els fils que heu deixat penjant teixiu un tros de malla de 60 cm de llargada que, doblegat en forma de tub tal com es veu en el dibuix, servirà per guardar diaris i revistes, que seran molt d'agrair.

QUÈ ES POT FER EN MACRAMÉ?

El macramé és tan agraït, que si el saps treballar permet fer des de l'obra més majestuosa fins al treball més simple.

Tapissos: un tapís de creació vostra és sens dubte l'obra més important que podeu fer en macramé. I no solament tapís pla, sinó fins i tot escultures!. Podeu treballar molt bé el volum, tot és qüestió de saber afegir i treure fils oportunament.

Algunes peces utilitàries que podeu fer:

- Substituir la lona d'una gandula, cadira o tamboret per un teixit de macramé.
- Tota mena de serrells per adornar estovalles, tovalloles, cortines etc.
- Mocadors de punxa, manteletes, xals etc.
- Tota mena de bandoleres, motxilles, bosses i petits estoigs d'ulleres, llapis, tabac, etc.
- Cobrellits, coixins, estors.

És molt important que, abans de començar sapigueu el que voleu fer, com ho penseu fer i quin material és més adient amb l'ús a què destinareu aquest treball.

+ + + + +

Noves adreces: L'Esquirol Lleida Prat de la Riba 36 tel. 973 24 02 01 fils per macramé.

MUSEUS

Barcelona. MUSEU D'ART DE CATALUNYA. Retaula de Sant Eloi (borles del coixí) del segle XVI. Majestats Batlló, segle XII (cinyell), i altres de la mateixa època (detalls cinyells).

Barcelona. BASÍLICA DE SANTA MARIA DEL MAR. Estovalles del altar major.

Barcelona. CATEDRAL. Sepulcre de "Mossèn Borra". Claustre de la catedral.

Barcelona. MUSEU MARÉS. Jocs de borles (segles XVI i XVII).

Barcelona. MUSEU MARÍTIM. Nusos mariners i "cap de turc".

Barcelona. MUSEU DE PUNTES. (Palau de la Virreina). Col·lecció molt important de puntes i serrells de macramé, cotó i seda. (S. XVIII, XIX, XX.)

Barcelona. MUSEU TEXTIL I D'INDUMENTÀRIA. Serrells de tovalloles i un joc de cordons d'uniforme de l'ordre de Calatrava.

Terrassa. (Valles oc.) MUSEU TÈXTIL. Passamaneria i serrells de mocadors de seda natural S.XIX Vic. (Osona) MUSEU EPISCOPAL. Nen Jesús (coixí amb borles) del segle XVII.

Madrid. MUSEU ARQUEOLÒGIC. Gran dama oferent (pectoral) i altres també iberiques.

Madrid. MUSEU DE LES AMÈRIQUES. "Quiput". Precolombí.

Morella. (prov. de Castelló) MUSEU ETNOLÒGIC DE MORELLA I DEL MAESTRAT. Sabates i bossa de cotó (segle XVIII).

Krefeld. (Alemanya F.) TEXTILMUSEUM. Sobretaules de seda natural damascada, acabats amb grans serrells de macramé; i estoies.

Londres (Anglaterra). BRITISH MUSEUM. Assur-nasir-pal (Mesopotàmia), serrells túniques.

Londres. (Anglaterra) VICTORIA AND ALBERT MUSEUM, diverses peces.

Oxford. (Anglaterra). PITT RIVERS MUSEUM. Diferents treballs de macramé.

Viena (Austria). OSTERREISCHES MUSEUM FÜR ANGEWANDTE KUNST. Treballs interessants i un llibre de mostres petites, fetes amb fils de colors del segle XVIII.

Helsinki. (Finlàndia). MUSEOVIRASTO. Diversitat de bosses.

Mariehamn. (Finlàndia) ALANDSKAPSSTYRELSE. Bossa de nit.

Bagdad. (Iraq) MUSEU NACIONAL. Estàtues amb ornaments de macramé.

Suècia. NORDISKA MUSEET. Diferents peces, "macassars", gorros, etc ...

Göteborg. (Suècia) GÖTEBORGS HISTORISKA MUSEUM. Bosses de gran vestir i sarrons de caça S. XVII

Göteborg. (Suècia) DAG MAGNUSSONS ADVOKATBYRA. Cinyells i bosses.

Göteborg. (Suècia) SJÖFARTSMUSEET. Bosses i sarrons.

Ostersund. (Suècia) JAMTLANDS LANDS MUSEUM. Bosses de passeig, sarrons de caçador, sacs de corda. Sella de muntar amb la bossa de macramé treballada directament. S. XVIII, XIX, XX.

Boston. Massachusetts (USA). MUSEUM OF FINE ARTS. Treballs de malla oberta. Egiptcia.

Mineapolis. Minesota (USA). WALKER ART CENTER. Serrell del St. Agustí de Murillo.

Nova York. (USA). HISPANIC SOCIETY OF AMERICA. Borla de macramé i puntes molt treballades.

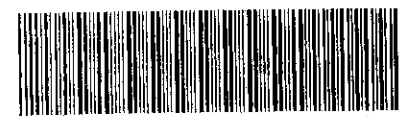
Washington (USA). NATIONAL GALLERY OF ART. Estovalles de macramé del Retaule dels reis Catòlics, de les noces de Canà (segle XV). Escola Castellana.

Londres (Anglaterra). NATIONAL MARITIME MUSEUM. Nusos de corda marinera.

En aquests museus he trobat peces de macramé. Prego la vostra col·laboració per ampliar la llista. Llibreria Mas: a Rosa Sensat. Còrsega 271 Barcelona Tel. 237 07 01

Disseny Hub Centre de
Barcelona Documentació

10600000006122

macramé-técnica

P-V

R: 1992-127